

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/346/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114225026
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114225026.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8, Bratislava p r o t i žalovanému: E. V., X.. X.XX.XXXX, L. J., Z. XX, o zaplatenie 740,61 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 251,02 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne od 21.12.2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. sa žalobou zo dňa 16.9.2014 domáhala zaplatenia sumy 740,61 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9, 5 % ročne od 7.10.2011 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela 23.11.2009 zmluvu o pôžičke, ktorou poskytla žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.380 Eur, z ktorej bola uhradená len suma 414 Eur. Pôvodný žalobca v dôsledku porušenia povinností žalovaného ohľadom splácania pôžičky tento jeho dlh zosplatnil listom zo dňa 28.9.2011.

V priebehu konania obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. postúpila zmluvou zo dňa 8.12.2014 túto pohľadávku spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o., pričom súd túto zmenu žalobcu pripustil právoplatným uznesením č.k. 11C 346/2014-36 zo dňa 17.3.2015.

Žalovaný sa doposiaľ k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená ešte dňa 14.12.2014.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7064278, podmienkami k zmluve o poskytnutí pôžičky PQ-03, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou zo dňa

28.9.2011 s doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2014 s identifikáciou postúpenej pohľadávky a zistil tento skutkový stav:

Dňa 23.11.2009 uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7064278. K jej uzavretiu došlo tým spôsobom, že najprv žalovaný dňa 20.11.2009m podpísal formulár danej zmluvy vyplnením svojich údajov a časti V. obsahujúcej údaje k požadovanej pôžičke a to len označením krížikom výšky pôžičky - 700 Eur a doby splácania - 60 mesiacov.

Neskôr a to dňa 23.11.2009 veriteľ vypísal údaje v časti VII. „Schválená výška pôžičky“, kde uviedol totožné údaje ako v časti V, teda výšku pôžičky - 700 Eur, dobu splácania - 60 mesiacov a navyše aj ďalšie údaje a to výšku mesačnej splátky 23 Eur, celkovú sumu pôžičky 1.380 eur, celkové náklady spotrebiteľa 680 eur, ročnú úrokovú sadzbu 35,57%, RPMN 35,57% a priemernú hodnotu RPMN 48,96 %.

Podľa prehľadu splátok (č.l. 9) žalovaný celkovo z pôžičky uhradil 414 Eur a poslednú splátku zaplatil 21.5.2011.

Splatnosť splátky vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok pôvodného žalobcu, konkrétne bodu 6.2, ktorým bola stanovená splatnosť do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Listom zo dňa 28.9.2011 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo v súlade s VOP, ktoré však nešpecifikoval. Istinu v tomto liste vyčíslila na 972,90 Eur a žiadala ju zaplatiť najneskôr do 3 dní od doručenia tejto výzvy. Uvedená zásielka sa jej však vrátila s tým, že žalovaný ju v odbernej lehote nevyzdvihol.

Ani zo zmluvy a ani z VOP súd však nezistil, že by účastníci si dohodli možnosť predčasného zosplatenia pôžičky.

Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.8.2008 do 30.11.2009).

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. g/ je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru,
h/ ročná úroková sadzba
i/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov
j/ ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
k/ priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa § 7 a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať,
b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 43c ods. 2 OZ včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 46 ods. 2 OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

Z ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vypláva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Zmluva, ako v tomto prípade dvojstranný právny úkon, musí tak predstavovať dohodu (v písomnej forme) aj ohľadom obligatórnych náležitostí zmluvy. V danom prípade však absentuje kvalifikovaná dohoda o ročnej úrokovej sadzbe, mesačnej splátke, RPMN a priemernej hodnote RPMN. Ako totiž už súd uviedol, najprv tlačivo zmluvy podpísal žalovaný s vyplnením len údajov o výške pôžičky a doby jej splácania, takže jeho písomný návrh na uzavretie zmluvy obsahoval len tieto náležitosti a ďalšie údaje ohľadom zmluvy vyplnil neskôr veriteľ, ale žalobca nepreukázal písomnú akceptáciu týchto ďalších náležitostí zmluvy zo strany žalovaného. Preto je potrebné vyvodiť záver o absencii písomnej dohody účastníkov týkajúcich sa vyššie citovaných obligatórnych náležitostí zmluvy. Navyše súd dodáva, že údaj týkajúci sa konečnej splatnosti úveru, ktorý bol stanovený 60 mesiacmi nie je naplnením povinnej náležitosti zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona. Počet splátok totiž nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

V zmluve však nepochybne chýba aj obligatórna náležitosť uvedená pod písm. i/, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov a teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, ale aj rozsudku Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 zo dňa 30.12.2014.

V dôsledku absencie písomnej dohody účastníkov týkajúcich sa vyššie citovaných obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebné vyvodiť dôsledok vyplývajúci z § 4 ods. 3 citovaného zákona, teda že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný by teda mal žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 700 Eur.

Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z § 524 a násl. OZ.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Žalobca uplatnil si aj úroky z omeškania zo žalovanej sumy od 7.10.2011, pričom vychádzal z toho, že listom zo dňa 28.9.2011 došlo k predčasnému zosplatneniu úveru. Súd k tomu uvádza, že takáto možnosť vyplýva z ustanovenia § 565 OZ, podľa ktorého, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

V danom prípade však žalobca nepreukázal dohodu jeho právneho predchodcu a žalovaného ohľadom možnosti predčasného zosplatnenia úveru. Súd navyše nezistil, že by došlo k inému predčasnému ukončeniu zmluvy (žalobca to napokon ani netvrdil) a preto úroky z omeškania súd priznal až odo dňa po konečnej splatnosti úveru. Tá bola stanovená na 5 rokov od 20.12.2009, teda splatnosť poslednej splátky bola stanovená na 20.12.2014. Súd teda priznal úroky z omeškania až od nasledujúceho dňa a preto žalobu v prevyšujúcej časti, keďže žalobca žiadal úroky z omeškania už od 7.10.2011 a vo väčšom rozsahu - 9,5% ročne, hoci mal nárok len na úroky z omeškania vo výške 8,05% ročne, súd zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.7.2010 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi vznikol ešte dňa 23.11.2009, výška úrokov z omeškania sa posudzuje podľa doterajšieho predpisu. Ku dňu 21.12.2014 predstavuje 8,05% ročne.

V danom prípade vzhľadom na to, že nepochybne predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou súd sa zaoberal aj otázkou premlčania jednotlivých splátok, nakoľko s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa má túto povinnosť stanovenú ex offa.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa názoru súdu nepochybne spotrebiteľské zmluvy majú občianskoprávny charakter, čo napokon vyplýva z ich zaradenia v rámci Občianskeho zákonníka (§ 52 a násl.), pričom súdy už judikovali, že pri spotrebiteľských úveroch je potrebné pri posúdení premlčania aplikovať Občiansky zákonník a nie Obchodný zákonník (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co 27/2012 zo dňa 30.10.2012 alebo 13Co 100/2012 zo dňa 28.2.2013). Vychádzali pritom z ustanovenia § 54 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého pri spotrebiteľskej zmluve a to vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere platí pre spotrebiteľa výhodnejšia právna úprava o premlčaní, teda trojročná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročná premlčacia lehota upravená Obchodným zákonníkom.

Pri úvahe o tom, aký právny predpis sa použije na posúdenie premlčania, súd sa navyše riadil aj úpravou pôsobnosti Obchodného zákonníka v § 261 a v súvislosti s vyriešením tejto spornej otázky poukazuje na § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka. Podľa neho touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy okrem iného zo zmluvy o úvere (§ 497). Použitie Obchodného zákonníka je teda uvedené explicitne v citovanom § a teda aplikuje sa len na zmluvy uzavreté podľa § 497 Obchodného zákonníka, čo však nie je tento prípad. Zmluva totiž bola uzavretá podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, ktorý je potrebné považovať za špeciálny právny predpis. Preto podľa súdu je vylúčená aplikácia Obchodného zákonníka aj v súvislosti s premlčaním a keďže ani osobitný právny predpis teda zákon o spotrebiteľských úveroch nerieši otázku premlčania, je potrebné pri premlčaní vychádzať z ustanovenia Občianskeho zákonníka. Napokon pochybnosti v tomto smere boli už odstránené novelou Občianskeho zákonníka zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorou bol doplnený § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“.

Citované ustanovenie sa pritom má použiť vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou tejto novely ako to vyplýva z právneho záveru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015.

Podľa 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

S poukazom na § 103 OZ teda každá splátka predstavuje samostatné plnenie a pre každú z nich platí trojročná premlčacia lehota podľa § 101 OZ, ktorá plynie samostatne od splatnosti tej ktorej splátky (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co 179/2014 zo dňa 23.10.2014 alebo Krajského súdu v Žiline 11Co 309/2014 zo dňa 13.10.2014).

V danom prípade bola žaloba podaná 16.9.2014, čo znamená, že premlčané splátky sú do 16.9.2011. Z prehľadu o úhradách žalovaného vyplýva, že poslednú splátku zaplatil v máji 2011, pričom splatnosť bola dohodnutá 20. dňa v mesiaci a to znamená, že premlčané sú splátky za jún, júl a august 2011, teda za tri mesiace. Súd pritom už v predchádzajúcej časti rozsudku uviedol, že žalovaný má žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 700 Eur, čo pri 60 mesiacov splatnosti predstavuje mesačnú splátku 11,66 Eur a tri premlčané splátky predstavujú sumu 34,98 Eur. Po odpočítaní uvedenej sumy, ale aj sumy, ktorú žalovaný doposiaľ uhradil a ktorá predstavuje 414 Eur, výsledný dlh žalovaného predstavuje sumu 251,02 Eur. Súd preto zaviazal žalovaného len k zaplateniu tejto sumy a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ten však bol neúspešný v prevažnej časti uplatneného nároku a preto mu náhrada trov neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.